Naslov:
Mandić, Ante

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Mandić (Trst, 02.06.1881. - Lovran, 15.11.1959.), hrvatski pravnik i političar. Pravo studirao u Beču i Grazu, gdje je i doktorirao. Kao pripravnik radio u Trstu, a zatim kao odvjetnik u Voloskom i Opatiji (od 1908.). Prvi svjetski rat zatekao ga je u Kijevu, pa je 1915. postao predstavnik Jugoslavenskog odbora za Rusiju sa sjedištem u Petrogradu. Od 1917. kao tajnik Odbora vodio kancelariju u Londonu. Dvije godine kasnije vraća se u Kraljevinu SHS i djeluje kao predsjednik Jugoslavensko-čehoslovačke lige. Razočaran razvojem prilika u državi, 1921. se demonstrativno vraća u Opatiju pod talijanskom okupaciju, te radi kao jedan od rijetkih hrvatskih odvjetnika u Istri. God. 1937. napušta područje pod talijanskom okupacijom i seli u Beograd. Poslije travanjskog sukoba 1941. vraća se u Opatiju, surađuje s Oslobodilačkim pokretom, a preko Vatikana održava i veze s vladom u emigraciji. Poslije kapitulacije Italije 1943. postaje predsjednik NOO Opatije, a zatim i vijećnik ZAVNOH-a, te sudjeluje na 2. zasjedanju u Plaškom. Bio je delegat na 2. zasjedanju AVNOJ-a u Jajcu i član njegova Predsjedništva. Objavio je knjigu "Fragmenti za historiju ujedinjenja" (1956.).

Mjesto (grad/općina):
Trst

Beč (Austrija)

Graz

Beograd

Opatija

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1881-1959 g.

Funkcije:
Pravnik i političar.

VIAF osoba:
89259596

Naslov:
Pavelić, Ante st.

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Pavelić (19.05.1869. - 11.02.1938.), hrvatski političar.
Nazivan zubar ili stariji zbog razlikovanja od poglavnika A. Pavelića. Studirao medicinu u Grazu i Beču, gdje je doktorirao 1896. godine. Od 1897. radio kao zubar u Zagrebu, a 1896. bio je izabran za gradonačelnika Koprivnice. Bio je član Čiste stranke prava, a od 1906. narodni zastupnik u Hrvatskom saboru. Nakon rascjepa u Stranci prava (1908.) pristupio M. Starčeviću i nakon njegove smrti (1917.) postao predsjednik Starčevićeve stranke prava. Bio je jedan od glavnih organizatora i potpredsjednik Narodnoga vijeća Države SHS 1918. godine. U ime izaslanstva Narodnoga vijeća pročitao 01.12.1918. u Beogradu, pred srpskim regentom Aleksandrom I. Karađorđevićem, adresu o ujedinjenju Države SHS s kraljevinama Srbijom i Crnom Gorom. Kao predsjednik Narodnoga kluba sudjelovao u radu Privremenoga narodnoga predstavništva. Nakratko se povukao iz politike, a potom postao član Demokratske stranke i predsjednik Oblastnoga odbora stranke za Zagreb. Početkom 1932. bio je imenovan senatorom te je predsjedao Senatom Kraljevine Jugoslavije. Napisao brošuru Stvaranje Narodnog vijeća (1935.).

Mjesto (grad/općina):
Gospić

Graz

Beč (Austrija)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1869-1938 g.

Funkcije:
Političar.

VIAF osoba:
305857641

Naslov:
Trumbić, Ante

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Trumbić (Split, 17.05.1864. - Zagreb, 17.11.1938.), političar. Gimnaziju završio u Splitu, pravo studirao u Zagrebu, Beču i Grazu, gdje je 1890. i doktorirao. Radio kao odvjetnik u Splitu te se posvetio politici (pristaša Stranke prava). Zajedno s F. Supilom sudjelovao u inicijativama za ujedinjenje pravaških grupa u Dalmaciji. God. 1895. izabran za poslanika u Dalmatinskom saboru, a 1897. i u Carevinskom vijeću u Beču. Nakon izbijanja narodnog pokreta u Hrvatskoj 1903., s P. Čingrijom, J. Biankinijem, F. Supilom i J. Smodlakom pokrenuo politiku novoga kursa, čiji je program iznio u znamenitom govoru pred zastupnicima Dalmatinskog sabora. Veliku je ulogu imao i pri donošenju Riječke rezolucije (1905.), te stvaranju Hrvatsko-srpske koalicije, koja se uz potporu mađarskih političara trebala suprotstaviti bečkoj politici. God. 1905. izabran za gradonačelnika Splita. Uoči Prvog svjetskog rata zauzimao se za oslobođenje i ujedinjenje Južnih Slavena izvan Austro-Ugarske. Po izbijanju sukoba emigrirao u Italiju, gdje je s F. Supilom i I. Meštrovićem, nastojao spriječiti davanje teritorijalnih obećanja Italiji. Nakon formiranja Jugoslavenskog odbora u Parizu (30.04.1915.), izabran za njegova predsjednika. Uskoro se razišao s dotadašnjim bliskim suradnikom F. Supilom na pitanjima odnosa Odbora prema srpskoj vladi, kao i na pitanjima koncepcije nove države koja se trebala stvoriti nakon završetka rata. Smatrajući da se pod svaku cijenu mora očuvati zajednička politika sa Srbijom i bojeći se talijanskih zahtjeva za Dalmacijom te mogućom diobom hrvatske obale između Srbije i Italije, popuštao je pred pritiscima N. Pašića i srpske vlade i njihovim odbacivanjem federalističkog uređenja buduće države. Supotpisnik Krfske deklaracije (1917.) i Ženevskog sporazuma (1918.), u kojima se zalagao za zajednicu utemeljenu na ravnopravnosti naroda. Nakon rata prvi ministar vanjskih poslova Kraljevine SHS, zastupao interese spomenute države na Mirovnoj konferenciji u Parizu. Poslije objave Rapallskog ugovora (1920.), dao ostavku i prešao u opoziciju. Kasnije se opredijelio za federalističku koncepciju, osobito nakon uspostave Vidovdanskog ustava. Nakon atentata u Narodnoj skupštini, blisko surađivao s HSS-om, god. 1931. branio V. Mačeka pred Sudom za zaštitu države, a godinu kasnije i formalno pristupio HSS-u, te ušao u uže vodstvo stranke. Na sjednici Izvršnog odbora Seljačko-demokratske koalicije u studenom 1932. formulirao Zagrebačke punktacije. U to se vrijeme počeo zalagati za konfederalizam, smatrajući da federalistička koncepcija više nije sigurna garancija hrvatske nacionalne posebnosti i samostalnosti.

Mjesto (grad/općina):
Split

Beč (Austrija)

Graz

London

Pariz

Italija

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1864-1938 g.

Funkcije:
Političar.

Naslov:
Šafranek-Kavić, Lujo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Lujo Šafranek-Kavić (Zagreb, 12.10.1882. - Zagreb, 18.07.1940.), hrvatski skladatelj i glazbeni kritičar.
Pučku i srednju školu, te muzičku školu Glazbenog zavoda polazio u Zagrebu. Na ovoj posljednjoj nastavnici su mu bili Nova, Stöckl, Jilek i Barbot-Krežma. Osim toga glazbu je učio u Beču (kod F. Dugana i V. Kolandera) i u Grazu. Godine 1901. završio kadetsku školu u Trstu i postupno napredovao do čina potpukovnika u Glavnom stožeru. Međutim, 1920. napušta vojničku karijeru i u potpunosti se posvećuje glazbi. Od 1921. godine tajnik, a kasnije i ravnatelj međunarodnog sajma Zagrebačkog zbora. U zagrebačkim je dnevnim listovima ("Obzor", "Jutarnji list" i dr.) bilježio i komentirao najvažnija zbivanja zagrebačkog glazbenog života. Objavljivao je i u glasilu "Sv. Cecilija". Po skladateljskom opredjeljenju bio je kasni romantik. Najpoznatija su mu djela opere "Hasanaginica" (1921.) i "Medvedgradska kraljica" (1925.), baleti "Figurine" (1922.) i "Sanje" (1931.), "Simfonijske varijacije na staru hrvatsku temu za orkestar" (1937.), te ciklus "Kajkavske popevke", "Procesija i Balada" (1922. - 1924.) za glas i klavir na tekstove Dragutina Domjanića i dr.

Mjesto (grad/općina):
Beč (Austrija)

Graz

Trst

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1882-1940 g.

Funkcije:
Skladatelj i glazbeni kritičar.

VIAF osoba:
305476650

Naslov:
Magdić, Mile

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mile Magdić (29.09.1847. - 03.02.1931.), hrvatski povjesničar. Osnovnu školu polazio u Ogulinu, Rakovici i Rakovcu, gimnaziju u Senju, a fakultet u Grazu. Godine 1872. postavljen za namjesnog učitelja u Kr. velikoj realci u Zagrebu. Sljedeće godine imenovan za gimnazijskog učitelja u Senju. Godine 1877. zastupstvo grada Senja imenovalo ga je počasnim građaninom radi ponovnog uređivanja gradskog arhiva i izdavanja knjige "Topografija i povijest grada Senja". Deset godina kasnije (1887.) imenovan ravnateljem senjske gimnazije. Bavio se i literarnim radom, a objavio je i niz povijesnih studija.

Mjesto (grad/općina):
Senj

Graz

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1847-1931 g.

Funkcije:
Povjesničar

Naslov:
Gregorić, Pavle

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Pavle Gregorić (Zlatar, 18.10.1892. - Zagreb, 23.03.1989.), političar. Srednju školu završio u Zagrebu, medicinu studirao u Grazu (1911. - 1914.), diplomirao u Zagrebu 1924. godine. Početkom Prvog svjetskog rata mobiliziran u austro-ugarsku vojsku, god. 1915. zarobljen na Ruskoj fronti, godinu kasnije stupio u Srpski dobrovoljački korpus, kasnije u puk ruske vojske, a zatim u Jugoslavenski revolucionarni bataljon (Kijev). Član Ruske komunističke partije (boljševika) od 1920. godine. Godinu dana kasnije se vratio u Jugoslaviju i uključio u komunistički pokret.
Kao liječnik radio u Kraljevici, Trogiru, Gospiću i Zagrebu. Više puta proganjan i zatvaran radi komunističkog djelovanja (razdoblje od 1932. do 1934. proveo u kaznionici u Srijemskoj Mitrovici). Poslije odslužene kazne vratio se u Zagreb, gdje je upravljao punktom za upućivanje dragovoljaca u Španjolsku.
Na osnivačkom kongresu KPH (1937.) izabran za člana CK KPH. Godine 1941. ponovno zatvoren s O. Keršovanijem i O. Pricom. Početkom Drugog svjetskog rata organizirao ustanak u Moslavini i zapadnoj Slavoniji. Delegat na Prvom i Drugom zasjedanju AVNOJ-a, jedan od osnivača ZAVNOH-a i njegov prvi tajnik (1943. - 1945.).
Nakon završetka rata ministar za Hrvatsku u Vladi FNRJ, god. 1946. predsjednik Kontrolne komisije NR Hrvatske, god. 1948. predsjednik Komiteta za zaštitu narodnog zdravlja Vlade FNRJ, u više mandata zastupnik Sabora NRH i Narodne skupštine FNRJ. Ambasador FNRJ u Rimu (1952. - 1955.), član SIV-a do 1958., potpredsjednik Savezne narodne skupštine do 1970. godine. Član Savjeta SR Hrvatske i Savjeta federacije. Dugogodišnji predsjednik Crvenog križa Jugoslavije (1947. - 1953. i 1955. - 1967.).
Više puta odlikovan visokim državnim odlikovanjima.

Mjesto (grad/općina):
Graz

Trogir

Kraljevica (KRALJEVICA)

Gospić

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1892-1989 g.

Funkcije:
Političar.

VIAF osoba:
244172230

Naslov:
Hadrović, Dragan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Dragan Hadrović (Gornje Jelenje, 07.04.1895. - Banja Luka, 08.07.1943.), pravnik.
Nadbiskupsku realnu gimnaziju završio u Travniku (1914.), pravne znanosti počeo studirati u Grazu, a završio u Zagrebu (1918). Godinu dana kasnije promoviran za doktora prava. Odvjetničke vježbe upisao u odvjetničkoj kancelariji A. Pavelića, a kasnije otvorio odvjetničku kancelariju u Velikoj Gorici.
Politički djelovao od 1918., bio je član Glavnog odbora HRSS-a. Po proglašenju NDH postavljen za povjerenika Plemenite općine Turopolje, početkom 1942. imenovan za člana Sabora, zatim imenovan za velikog župana Velike župe Gora sa sjedištem u Petrinji (ožujak, 1942.), a nešto kasnije premješten za velikog župana Velike župe Sana i Sol sa sjedištem u Banjoj Luci (srpanj, 1942.), gdje je istodobno obnašao dužnost opunomoćenika Vlade NDH u tom gradu.

Mjesto (grad/općina):
Travnik

Graz

Banja Luka

Petrinja (PETRINJA)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1895-1943 g.

Funkcije:
Pravnik.

Naslov:
Laszowski, Emilij

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Emilij Laszowski (Brlog na Kupi, 01.04.1868. - Zagreb, 28.11.1949.), povjesničar i arhivist.
Pučku školu i nižu gimnaziju pohađao privatno, a višu s maturom završio u Zagrebu 1887. Nakon toga započeo studij medicine u Grazu, da bi kasnije završio pravo u Zagrebu. Od 1891. do 1939, isprva kao arhivist, a od 1925. kao ravnatelj, djelovao u Zemaljskom arhivu u Zagrebu. Nakon dolaska u spomenutu ustanovu u potpunosti se posvetio povijesti. Godine 1907. postao dopisnim članom JAZU. Na njegov su poticaj osnovani Gradska knjižnica u Zagrebu i Muzej grada Zagreba (1906.), kojemu je bio i prvi ravnatelj. Zajedno s Velimirom Deželićem i Stjepanom Širolom utemeljio Družbu "Braća Hrvatskog Zmaja" (1905.). Kao prvi Veliki meštar Družbe posebno se istaknuo pri traženju, ekshumaciji i prenošenju kostiju Petra Zrinskog i Franje Frankopana iz Wiener-Neustadta u Zagreb (1907. i 1919.) i kod prijenosa Kvaternikovih posmrtnih ostataka u Zagreb 1921. godine. Osim toga, uspio je ishoditi da knez Thurn und Taxis 1928. daruje grad Ozalj hrvatskom narodu, gdje je potom uredio Zrinsko-Frankopanski muzej.
Objavljivao zbirke povijesnih izvora (Povjesni spomenici plem. općine Turopolja I-IV, 1904-1908; Monumenta Habsburgica I -III, 1914-1917) i proučavao povijest i kulturnu baštinu hrvatskih regija i gradova. Značajniji su mu radovi: "Ribnik" (1893.), "Povijest plemenitaške općine Turopolje" (u suradnji, 1910. - 1924.), "Stari i novi Zagreb" (1925.), "Grad Ozalj i njegova okolina" (1929.). Bavio se i gospodarskom poviješću Hrvatske u djelima "Rudarstvo u Hrvatskoj" (I-1942 i II-1944), "Građa za gospodarsku povijest Hrvatske u 16. i 17. stoljeću" (1951.), a radio je i na projektu "Codex diplomaticus regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae" (sv. VI-XII). O tisućgodišnjici Hrvatskog kraljevstva (1925.) uredio zbornik "Znameniti i zaslužni Hrvati". Uređivao časopise "Vitezović", "Prosvjeta" i "Vjesnik Kraljevskog državnog arhiva u Zagrebu".

Mjesto (grad/općina):
Graz

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1868-1949 g.

Funkcije:
Povjesničar i arhivist.

VIAF osoba:
47659421

Naslov:
Ježić, Ivan Krstitelj

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Krstitelj Ježić (07.11.1746. - 06.05.1833.), biskup. Gimnaziju završio u isusovaca u Rijeci, a filozofsko-teološki studij, uz pomoć ujaka Ivana Krstitelja Kabalina, tadašnjega ličko-krbavskoga arhiđakona, na Sveučilištu u Grazu, gdje je 1771. promoviran u doktora filozofije i teologije. Za svećenika zaređen u Beču 1769. godine. Prvo je bio kapelan u Ličkom Novom, potom u Novom u Vinodolu, gdje je 1773. postao župnikom i kanonikom, a 1782. modruškim arhiđakonom. Na poč. 1788. imenovan je pomoćnim biskupom s pravom nasljedstva, a nakon smrti senjsko-modruškoga biskupa A. A. de Piccardija postao je rezidencijalnim senjsko-modruškim biskupom. Područje svoje biskupije pohodio je više puta i o tom slao izvješća u Rim (1795., 1802., 1814., 1819., 1822. i 1826.).

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Graz

Novi Vinodolski (NOVI VINODOLSKI)

Senj

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1746-1833 g.

Funkcije:
Senjski biskup, pisac

Naslov:
Pejačević, Franjo Ksaver

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Franjo Ksaver Pejačević (Osijek, 15.06.1707. – Požega, 07.10.1781.), hrvatski povjesničar.
U mladosti je pristupio isusovačkomu redu (1722.). Nakon završena studija filozofije 1728. predavao je u isusovačkim gimnazijama u Zagrebu i Pečuhu (do 1732.). Studirao je zatim teologiju u Grazu te je nakon stjecanja doktorata iz filozofije i teologije bio profesor u Trnavi, Zagrebu, Ljubljani, Linzu i Pečuhu, a potom i na sveučilištima u Beču i Grazu (1744–59.). Bio je zatim rektor isusovačkih kolegija u Zagrebu, Požegi i Pečuhu do ukinuća Reda 1773., a potom opat u Petrovaradinu. Ubraja se u hrvatske isusovce kontroverziste u XVIII. st., koji su, po uzoru na rasprave isusovaca iz XVI. st. o spornim pitanjima s protestantima, raspravljali o takvim pitanjima između katolika i pravoslavaca radi obnove crkvenoga jedinstva. Njegova predavanja iz kontroverzističke teologije objavljena su u Grazu 1752. pod naslovom Prijepori Istočne i Zapadne crkve (Controversiae Ecclesiae Orientalis et Occidentalis). Obrađena su dva najspornija pitanja – primat Rimske crkve i dodatak filioque u Nicejsko-carigradskom vjerovanju. Potaknut aktualnim raspravama o priznavanju srpskih svetaca, istražio je mnoge izvore kako bi dokazao da su bili u jedinstvu s Katoličkom crkvom. U tu je svrhu napisao i djelo o srpskoj povijesti Povijest Srbije ili 13 razgovora o kraljevstvu i vjeri Srba, od početka do kraja, tj. od VII. do XV. st. (Historia Serviae seu colloquia XIII de statu regni et religionis Serviae, ab exordio ad finem, sive a saeculo VII ad XV, 1799.). Pojedini se dijelovi knjige odnose na srednjovjekovnu povijest Hrvatske, a dvanaesti dio, O uređenju kraljevine i vjere Srba u Bosni (De statu regni et religionis Serblorum per Bosnam), posvećen je srednjovjekovnoj povijesti Bosne.

Mjesto (grad/općina):
Pečuh

Graz

Zagreb (ZAGREB)

Požega (POŽEGA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1707-1781 g.

Funkcije:
Teolog, povjesničar.

VIAF osoba:
282364668

Naslov:
Kleinhappel, Franz

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Franz Kleinhappel (Graz, 25.09.1896. – Zagreb, 15.01.1991.), kirurg.
U Grazu završio gimnaziju i 1922. studij medicine. Kirurgiju specijalizirao u Innsbrucku, Beču i Grazu do 1926. godine. Nakon kraćega djelovanja u Zagrebu i na Kosovu postao voditeljem kirurškoga odjela bolnice u Banjoj Luci. Od ožujka 1942. upravitelj je i kirurg partizanskih vojnih bolnica u Lici, Kordunu i Gorskom kotaru te oblasne vojne bolnice 4. korpusa; na poč. 1943. južno od Save njegova je ekipa bila jedina s kvalificiranim kirurgom na čelu. U razdoblju 1945–46. zapovjednik je Centra vojnih bolnica Zagreb, potom upravitelj Glavne vojne bolnice 2. armije, u kojoj je od 1953. do umirovljenja 1961. bio načelnik kirurškoga odjela. God. 1960. promaknut u general-majora sanitetske službe, a 1965. izabran za počasnoga člana Zbora liječnika Hrvatske. Njegova predavanja o ratnoj poljskoj kirurgiji tiskana su u Liječničkom vjesniku (1945.). Autor je poglavlja u knjizi Ratna kirurgija (Beograd 1953.).

Mjesto (grad/općina):
Graz

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1896-1991 g.

Funkcije:
Kirurg.

Naslov:
Fischer, Ernst-Hinko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ernst-Hinko Fischer (1906. - 1993.), novinar, ugostitelj i tvorničar. Rođen u Nürnbergu, Fischer je doktorirao filozofiju u Münchenu. Bio je novinar koji je objavljivao u više njemačkih listova. U Zagrebu nije mogao raditi kao novinar zbog nedovoljnog poznavanja hrvatskog jezika, pa je radio u ugostiteljstvu, a potom je s bratićem Reneom Ružinskim otvorio malu tvornicu dječje obuće na uglu Draškovićeve i Đorđićeve ulice. Za to je morao položiti postolarski ispit, a da bi to uspio napisao je i četverojezični rječnik postolarskih izraza. Godine 1943. oženio se s Ivanom Vlahović (sestrom narodnog heroja Jože Vlahovića) i s njom imao sina Raoula. Druga supruga mu je bila Vlasta Rujtiž. Početkom šezdesetih, Ernst je odselio u Graz, povremeno pisao za razne novine, oženio se po treći put za Hildegard Königer, a tamo je i umro.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Graz

München

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1906-1993 g.

Naslov:
Bartulica, Milostislav

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milostislav Bartulica (Kotor, 06.05.1893. - Zagreb, 20.01.1984), publicist i književnik.
Osnovnu školu i gimnaziju završio u Kotoru, pravo studirao u Grazu (1912.), književnost u Beogradu (1913./1914.), francuski jezik u Ženevi. Početkom 1913. s Tinom Ujevićem pokrenuo list "Ujedinjenje", gdje je objavljivao protudržavne članke, zbog čega je bio uhićen i zajedno s Ujevićem osuđen na zatvor u kojem je proveo četiri mjeseca. Godine 1913. emigrirao u Beograd, 1914. ušao u redove srpske vojske kao dragovoljac, pristupio Jugoslavenskom odboru u Nišu i zajedno sa Stevanom Galogažom i Vladislavom Fabijančićem (1915.) pokrenuo list "Jugoslavenski glasnik". Put srpske vojske s kojom se povlačio kroz Albaniju (1915.) opisao je u knjizi "Raspeće Srbije" (1917.). Sljedeće je godine otišao u srpski Pressbureau u Ženevu, a odatle u Antofagastu na poziv organizacije Jugoslavenska narodna obrana. Od 1916. do 1919. urednik lista "Jugoslavenska država" u Čileu. Nakon rata (1919.) vratio se u Zagreb, sljedeće godine izabran za tajnika Organizacije iseljenika u Zagrebu (do 1940.). Nakon ubojstva S. Radića prestao se baviti političkom publicistikom i posvetio se iseljeničkim problemima.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Ženeva

Antofagasta

Beograd

Graz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1893-1984 g.

Funkcije:
Publicist i književnik. Predavatelj gradiva.

VIAF osoba:
305528175

Naslov:
Gazzari, Julije

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Julije Gazzari (Sutivanu na Braču, 21.12.1865. - Zagreb, 15.09.1934.), odvjetnik i političar.
God. 1883. završio je gimnaziju u Splitu, a pravo diplomirao 1887. u Grazu, gdje se upoznao s Antom Trumbićem. Prvu odvjetničku kancelariju otvorio u Kninu, a od 1904. živio i radio u Šibeniku. Jedan je od prvih odvjetnika koji je svoje klijente branio na hrvatskom jeziku, što mu je pribavilo ugled borca protiv talijanštva. Ljeto 1914., zbog opasnosti od uhićenja, s obitelji pobjegao u Veneciju, gdje se pridružio Trumbiću, Supilu i drugim političarima koji će činiti jezgru Jugoslavenskog odbora (JO). Nakon službenog osnivanja JO kraće vrijeme boravio u Londonu, zatim, kao voditelj ureda Odbora (1917. - 1918.) u Ženevi, a poslije Rimskog kongresa (prvo otvoreno zalaganje za stvaranje samostalnih država na tlu Austro-Ugarske Monarhije) u travnju 1918., s D. Trinajstićem vodio je predstavništvo JO u Rimu. Boreći se protiv talijanskog iredentizma, dva puta je 1917. godine neslužbeno pregovarao sa talijanskom delegacijom, u srpnju u Zürichu te u prosincu u Londonu, gdje je zajedno sa Trumbićem pokušavao ublažiti talijanske zahtjeve i Londonski ugovor.
Gazzari je bio jedan od tvoraca Ženevskog sporazuma, posljednjeg pokušaja JO da Pašićevoj velikosrpskoj politici suprotstavi načelo ravnopravnosti i federalizma (6-9.11.1918.). God. 1919. - 1920. član ekspertne etnografsko-povijesne sekcije delegacije kraljevine SHS za pregovore o granicama na pariškoj Mirovnoj konferenciji.
Razočaran beogradskom politikom povukao se iz političkog života i do 1931. vodio odvjetničku kancelariju.

Mjesto (grad/općina):
Split

Graz

Knin

London

Rim

Ženeva

Zagreb (ZAGREB)

Šibenik (ŠIBENIK)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1865-1934 g.

Funkcije:
Odvjetnik i političar.

Naslov:
Auersperg, Anton Alexandar von

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Aleksandar von Auersperg (alias Anastasius Grün, 11.04.1806. - 1876.), rođen u Ljubljani. Kao političar i politički angažiran pjesnik utjecao je i podržavao austrijsku liberalnu političku poeziju. Srednju školu pohađa u Beču, a 1824. upisuje studij filozofije i pravnih znanosti u Grazu i Beču. Bio je komornik i član frankfurtskog parlamenta, austrijskog Gornjeg doma. Godine 1864. izabran je za počasnog građanina Beča, a sljedeće godine za počasnog doktora bečkog Sveučilišta.
Umire u Grazu 1876. godine.

Mjesto (grad/općina):
Graz

Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1806-1876 g.

Naslov:
Rabatta, Josip

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Josip Rabatta (1661. – 1731.), visoki časnik u habsburškoj službi Vojne krajine i zapovjednoga generala u Karlovcu.
Vojnu karijeru vršio u Hrvatskoj i Primorskoj krajini. Bio je zapovjednik vojne posade na Schlossbergu u Grazu (1692. – 1705.); član Povjerenstva za razgraničenje (1701.) nakon Bečkog rata; general u Karlovcu (1709. – 1731.). Posjednik dobara u Hrvatskoj: Brlog, Trešćeno i u Brdovcu.

Mjesto (grad/općina):
Graz

Karlovac (KARLOVAC)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1661-1731 g.

Funkcije:
Visoki časnik u habsburškoj službi Vojne krajine; potomak stare plemićke obitelji iz Gorice u Italiji.

VIAF osoba:
316805582

Naslov:
Hinković, Hinko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hinko Hinković (11.09.1854. - 03.09.1929.), hrvatski političar i odvjetnik. Pravo je studirao u više mjesta, a u Grazu je 1878. promoviran za doktora pravnih znanosti. Nakon završetka studija nastanio se na Sušaku i priključio Stranci prava, koja je 1878. počela obnavljati svoju političku djelatnost. Zbog nacionalnih stajališta izraženih u člancima objavljenima u listu Sloboda došao je u sukob sa stranačkim vodstvom, pa je morao napustiti redakciju lista. Kao kandidat Stranke prava izabran je 1884. za zastupnika u Hrvatskome saboru. Zbog zauzimanja za suradnju s Neodvisnom narodnom strankom i za ujedinjenje saborske opozicije u nastupu protiv Khuenova režima iznova se sukobio sa stranačkim vodstvom, pa je 1886. napustio Stranku prava. Nakon toga posvetio se odvjetništvu. Godine 1909. bio je glavni branitelj na montiranome političkom procesu protiv članova Srpske samostalne stranke (tzv. veleizdajnički proces). Zbog izjave u tisku o značaju procesa osuđen je na šest mjeseci zatvora, pa je nakon osude otišao u emigraciju. Nakon povratka u Hrvatsku 1913. priključio se nakratko Hrvatsko-srpskoj koaliciji; za I. svjetskog rata iznova boravio u emigraciji, gdje se angažirao u kampanji protiv Austro-Ugarske. Sudjelovao je u osnivanju Jugoslavenskog odbora, s kojim je 1918. došao u sukob zbog samostalnih političkih akcija. Istodobno se sukobio i s N. Pašićem i ostalim zagovornicima centralizma i srpske hegemonije. U jugoslavenskoj državi Hinković se istaknuo kao protivnik centralizma i unitarizma, zauzimajući se za preustroj monarhističke Jugoslavije na federativnome načelu.

Mjesto (grad/općina):
Graz

Sušak

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1854-1929 g.

Funkcije:
Političar, odvjetnik i publicist

Naslov:
Jarnević, Dragojla

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Dragojla Jarnević (Karlovac, 04.01.1812. – Karlovac, 12.03.1875.), hrvatska književnica i učiteljica.
Kao odgojiteljica radila na plemićkim dvorovima u Grazu, Trstu i Veneciji. Godine 1840. vratila se u Karlovac, gdje je osnovala prvu privatnu djevojačku školu (1840–53.), od 1853. živjela je u Pribiću, a od 1866. ponovno u Karlovcu. U Grazu je 1839. upoznala I. Trnskoga, na čiji je nagovor prestala pisati njemačkim jezikom. Pridruživši se ilircima, na hrvatskome je jeziku objavljivala u Danici domoljubne i ljubavne pjesme. Objavila je knjigu pripovijesti Domorodne poviesti (1843.), pisanih u duhu hrvatske hajdučko-turske novelistike, a pripovijesti je objavljivala i tijekom 1860-ih u periodici. Romanom Dva pira (objavljenom u nastavcima 1864. u časopisu Domobran) pripada među začetnike hrvatskog romana. Bavila se i pedagoškim radom, pisala je članke o odgoju mladih, a u rukopisu je ostavila tekst Moje učiteljevanje. Posebnu je pozornost privukla svojim intimnim dnevnikom pisanim 1833–47., djelomično objavljenim 1958. (Život jedne žene), a integralno tek 2000. (Dnevnik). U njemu je pokušala oblikovati svoj osobni, ženski identitet unatoč ograničenjima koja su joj nametali ilirski zahtjevi za domoljubnom i poučnom književnošću.

Mjesto (grad/općina):
Karlovac (KARLOVAC)

Graz

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1812-1875 g.

Funkcije:
Književnica i pedagoginja.

VIAF osoba:
10652414

Naslov:
Gabrić, Franjo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Franjo Gabrić (Samobor, 03.11.1877. — Zagreb, 25.09.1941.), arhitekt. U Grazu završio realnu gimnaziju 1896. i diplomirao 1902. na Visokoj tehničkoj školi. Kratko je radio u građevnom odsjeku Zemaljske vlade u Ljubljani. God. 1903–12. službovao u građevnoj upravi za gradnju bolnice i medicinskih klinika u Grazu, gdje je 1912–18. nadinženjer u građevnom uredu Zemaljske vlade. Nakon I. svjetskog rata do umirovljenja 1922. radi kao tehnički savjetnik i građevinski inspektor pri građevnom odsjeku Zemaljske vlade u Zagrebu, potom je do 1937. ravnatelj građevnog poduzeća »Pionir« d. d. Iste godine postaje redoviti profesor na Arhitektonskom odjelu zagrebačkoga Tehničkog fakulteta (predavao gospodarsko i industrijsko graditeljstvo te izvođenje gradnjâ). Među njegovim su radovima projekt za izgradnju zgrada Medicinskog fakulteta na Šalati u Zagrebu i projekt električne centrale u Sušaku. S V. Juranovićem i S. Kliskom sudjelovao u izradbi projekta za Zakladnu (danas Kliničku) bolnicu na Rebru u Zagrebu.

Mjesto (grad/općina):
Graz

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
03.11.1877.-25.09.1941.

Funkcije:
Arhitekt.

VIAF osoba:
305619163